

14. Forslag til Rigsdagsbeslutning vedrørende et af den internationale Arbejdskonference i Genève i Aaret 1921 vedtaget Udkast til Konvention angaaende en ugentlig Hviledag i industrielle Virksomheder. (Socialminister *Steincke*). [A. Sp. 2473].

Behandlet først i *Landstinget*. Anmeldt $\frac{9}{11}$ (L. Sp. 64). Behandlingsmaaden $\frac{10}{11}$ (L. Sp. 72). 1. Beh. $\frac{15}{11}$ (L. Sp. 77). Henvist til et Udvalg paa 15 Medlemmer (Bramsnæs, Bækgaard, A. P. Hansen, Marie Hjelmer, H. P. Johansen, Kr. Johansen, Josiassen, Rs. Jørgensen, Carl F. Madsen, Nedergaard, Rs. Nielsen, Stegger Nielsen, S. Rasmussen, Rytter og Schaumann [Formand]).

Forslaget gaar ud paa, at Rigsdagen udtaler sin Tilslutning til, at det af den internationale Arbejdskonference i Genève i Aaret 1921 vedtagne Udkast til Konvention angaaende en ugentlig Hviledag i industrielle Virksomheder ratificeres.

Ligelydende Forslag fremsattes i Rigsdagssamlingerne 1929—30, 1930—31, 1931—32 og 1932—33, og i Aarbogen for 1929—30, Side 499 ff., er det væsentligste af Konventionens Indhold gengivet.

Under Sagens Behandling i Folketinget 1931—32 (se Aarboeg 1931—32, Side 651—652) blev der udtalt Betænkeligheder ved Ratifikationen under Hensyn til Arbejdsforholdene inden for Mejeribruget, idet der blev henvist til, at Opretholdelsen af Mejeriprodukternes gode Kvalitet nødvendiggør, at Mejerierne er i Drift hver Dag. I den Anledning indhentede Socialministeriet Oplysninger fra De danske Mejeriforeningers Fællesorganisation og Dansk Mejeristforening om den gældende Arbejdstid, hvilke Oplysninger bekræftede Nødvendigheden af Mejeriernes Drift paa alle Ugens Dage samt tillige fremhævede, at der for Personalet var fastsat en anden Hviletid gennem begrænset Arbejdstid og aarlig Ferie.

Paa Grundlag af disse Oplysninger forelagde Ministeriet derefter Arbejdsbureauet i Genève Spørgsmaalet om, hvorvidt man efter dettes Formening kan gøre Brug af den i Konventionens Art. 4 fastsatte Undtagelsesbeføjelse, for saa vidt angaar Mejeribruget, paa hvilken Forespørgsel Bureauet svarede bekræftende.

Under Henvisning til ovennævnte Forhold udtalte Socialministeren ved 1. Behandling i Landstinget, at der formentlig ikke længere var Grund til at modsætte sig Ratifikationen, og Ministeren gjorde opmærksom paa, at Finland og Sverige